

Valiyev, M. (2019), *İsmayıl Hacıbeyov'un divertimenti*, *Rast Müzikoloji Dergisi*, 7(1), s.2039-2048.
Doi:<https://doi.org/10.12975/pp2039-2048>

İsmayıl Hacıbeyov'un divertimenti

Muhammed Valiyev

Corresponding author:

Üzeyir Hacıbeyli adına Bakü Müzik Akademisi İlmî laboratuar ilmi işçisi.
maqomedvaliyev@gmail.com , <https://orcid.org/0000-0002-9985-6225>

Özet

İsmayıl Hacıbeyovun “Divertissement” (“Vatto” albomundan sehifeler) adlı eseri yalnız bestekar yaratıcılığında deyil, ümumi olaraq, müasir dövrün son on yıllıklarında Azərbaycan musiqi medeniyetinde özünemexsus yer tutmuş olan nadir inciler siyahısındadır. “Divertissement” de de çox sayda tapıntılar mövcuddur. Çağdaş dövrün tezadlarını göstere bu eserde romantik ve intellektuallığın vehdeti xüsusile qiymetlidir. Bu xüsusiyyetler bestekar-mütefekkir, eyni zamanda da açıq ve hassas qelbli İsmayıl Hacıbeyov şəxsiyyəti ve yaratıcılığı üçün xarakterikdir. Bestekarın intellektuallığı onun musiqisində her zaman hiss olunur ve bu musiqinin tezahüründə de özünü göstərir. Eserin qısa bir şəkildə tutumuna baxmayaraq, burada intellektual ve emosional başlanğıclar xüsusile vehdet təşkil edir ve çox güclü teessürat oyadır. “Divertissement”de tətbiq olunmuş musiqi ifadə vasiteleri (melodiya, harmoniya, ritm, tembr, musiqi quruluşu), eyni zamanda registr istifadə edilməsi daxili olaraq iki hissəyə bölünmüş kompozisiyalarda ustalılıqla tətbiq olunmuşdur. Instrumental teatr xüsusiyyətlərinə sahib olan eser bir növ “musiqi aletlərinin teatrı” kimi şərh olunur. Bu, bir növ kiçik musiqili layihədir, onun musiqisinin teatr sehnesi ilə sesləşməsi və ya teatr nümayişi de adlandırma bilər.

Anahtar kelimələr

bestekar, divertiment, neoklasizm, reqs, variasiyalı inkişaf

Şanlı Hacıbeylilər sülalesinin sonuncu nümayəndəsi və Q.Qarayevin ən sevimli və sadıq ardıcıllarından biri olan İsmayıl Hacıbeyov Qarayev məktəbinin ən parlaq nümayəndələrindən biri kimi ele ilk andan beri özünə diqqəti cəlb etmiş və yaradıcı ferdiliyini erkən üzə çıxarmışdır. O, yaradıcılıq etibarilə parlaq, məzmunlu və dolğun bir həyat yaşayaraq, istedadlı təbiəti, yaradıcılıq fəaliyyətinin çoxcəhətliyi ilə yaddaşlarda əbədi iz qoymuşdur. Müasir dövrümüzdə Azərbaycan musiqisində Hacıbeyovlar soyunu üçüncü nəslin nümayəndəsi - Soltan Hacıbeyovun oğlu - İsmayıl Hacıbeyov təmsil edir. Çağdaş ifadə vasitələri, üslub təmayülləri məcrasında işləyən, simfonik, kamera,

vokal, xor, fortepiano eserlərinin müəllifi İsmayıl Hacıbeyov “Yeni Azərbaycan musiqisinin” parlaq nümayəndələrindəndir (Eliyeva F. 2000).

İ.Hacıbeyov'un ilk eserlərinin yaranması ötən əsrin 70-ci illərin əvvəllərinə təsadüf edir. İlk gündən beri o, öz yaradıcılığında klassik musiqi ənənələrinə dərin bağlılıq nümayiş etdirmişdir. İ. Hacıbeyovun yaradıcılığı həmişəyaxar klassikaya, klassisizmin sabit norma və ənənələrinə bağlılıqla diqqəti cəlb edirdi. 70- 90-cı illərə aid eserlərdə bestekar özünü neoklassisizmin ardıcılı kimi tanıdır və bu cəhət onun polifonik təfəkkürünə, barokko formalarına 26 müraciət

etməyinə, kameralılığa meyilliyinə, bezi formayaradıcı prinsiplərə, öten esrlərin musiqisi ruhunda stilizasiyalara və s. sirayət edir. İ. Hacıbəylinin müxtəlif cizgilərə malik olması, onun neoklassik təcrübəsi orijinal bedii üslubunun formalaşmasına gətirib çıxarır (İsgəndərova N. 2013, 25).

Qeyd edək ki, İsmayıl Hacıbəyov bir bestekar olaraq özünü neoklassisizmin ardıcılı kimi tanıtmışdır. Onun neoklassik təcrübəsi orijinal bedii üslubunun formalaşmasına gətirib çıxarmışdır. Mehz bu cəhət onun kameralılığa meyilliyinə, barokko formalarına müraciət etməyinə, bezi formayaradıcı prinsiplərə, öten esrlərin musiqisi ruhunda stilizasiyalara, polifonik tefəkkürünə sirayət edir (Hacıbəyova, 2006, 38).

İsmayıl Hacıbəyovun "Divertiment" ("Vatto albomundan səhifələr") adlı əsəri neinki bestekar yaradıcılığında, ümumiyyətlə, müasir dövrün son onilliklərində Azərbaycan musiqi mədəniyyətində özünə layiqli yer tutmuş nadir incilər siyahısındadır.

1994-cü ildə klavəsin ifaçısı Xurşid Abdullayevanın təklifi ilə bestələnən "Divertiment" müəllif tərəfindən "Vatto albomundan səhifələr" adlandırılmışdır. "Vatto ruhlu eskizlər"de olduğu kimi "Sonata in-E"-de 3/8 və digər ölçülər bir-birini evez edir. Əsər maraqlı orkestr tərkibi üçün yazılmışdır: fleyta, qoboy, trombon, klavəsin, iki skripka, alt və violonçel. Divertiment quruluş etibarilə süita prinsiplərini ehtiva edir. İkihissəli silsilə həlli ilk baxışda sadə görünə de, yazı dəst-xəttinin qənaətcilliyi, qədim rəqsvari və instrumental janrlara dayaqlanmadan ibarət olub, əsərin sonuna doğru musiqi dilinin mürəkkəbləşməsi ilə yadda qalır. "Divrtiment"de də çoxlu sayda tapıntılar mövcuddur. Müasir dövrün təzadlarını əks etdirən bu əsərdə emosionallıq və intellektin üzvi vəhdəti xüsusilə dəyərlidir. Bu xüsusiyyətlər bestekar-mütəfəkkir, ələcə də açıq və həssas qəlbli İsmayıl

Hacıbəyov şəxsiyyəti və yaradıcılığı üçün xarakterikdir. Bestekarın intellektualizmi onun musiqisində hər zaman hiss olunur və bu musiqinin təzahüründə də özünü göstərir.

Əsərin məzmun-janr dairəsində də yeni nəticələr əldə olunmuşdur. Bu əsər psixoloji baxımdan olduqca çətin bedii vəzifə daşıyır: müasir insanla onu əvəzləyən gerçəkliyin ziddiyyəti ön plana çəkilir. "Divertiment"de şəxsiyyətin, fərdiyyətin ətrafla, öz əvəsi ilə ümumilikdə münasibəti son dərəcə maraqlı boyalarla əks olunub. Özünü gerçəkliyin, bütün bəşəriyyətin ayrılmaz hissəsi, damlası olduğunu dərk etmiş insanın mənəvi qələbəsi əsərin əsas ideyasını təşkil edir. Əsərin lakonik həcminə baxmayaraq, burada intellektual və emosional başlanğıclar xüsusilə vəhdətdədir və olduqca güclü təəssürat oyadır. "Divertiment"de tətbiq olunmuş musiqi ifadə vasitələri (melodika, harmoniya, ritmika, tənbr, faktura), eyni zamanda registrlərin istifadəsi daxilən iki hissəyə bölünmüş kompozisiyada ustalılıqla tətbiq olunmuşdur.

İsmayıl Hacıbəyov tərəfindən XVII - XVIII esrlərdə əsasən dram tamaşalarında (o cümlədən, opera və baletlərdə) geniş vüset almış divertiment janrına müraciət etməsi maraqlı doğurur. Məlum olduğu kimi, bu ələ bir janrdır ki, özündə rəqs, mahnı və komik səhnəciklər cəmləşdirir və adətən tamaşanın süjeti ilə bilavasitə bağlı olmurdu. XIX əsrin II yarısından divertiment artıq teatr səhnələrində müstəqil konsert proqramlarına çevrilmişdir. Bestekarın diqqətini bu janrdə cəlb edən aşağıdakı cəhətlər olmuşdur: musiqidə sonata və süita əlamətlərini özündə birləşdirən əyləncə xarakterli əsər yaratmaq və eyni zamanda bu əsəri müxtəlif heyətli ansambl üçün nəzərdə tutmaq. Yerinə yetirilən təhlillərdən gördüyümüz kimi, müəllif öz istəyinə tam nail olmuşdur (Hacıbəyov, 2007, 15).

Instrumental teatr xüsusiyyətlərinə malik olan eser bir növ "musiqi aletlərinin teatrı" kimi şərh olunur. Bu, bir növ kiçik musiqili layihədir, onu musiqinin teatr səhnəsi ilə sesləşməsi, ya da teatral tamaşa da adlandırma bilərik.

Dinamik təzadlarla zəngin olan eserin ses dinamikasında bu təzadlıq ustalıqla yerinə yetirilmişdir. Onun musiqi materialı dəqiq təşkil olunmuşdur və bütün qüvvələrin səferber olunması üzərində qurulmuşdur. Eserin obraz dairəsi, onun quruluşu, texnoloji xüsusiyyətləri esl ustalıq nümunəsi olub, bir-biri ilə qovuşuqdur. Bütün aletlərin partiyası zərgər dəqiqliyi ilə işlənərək, sözün heqiqi mənasında virtuozdur.

İsmayıl Hacıbəyov hazırki eserində teatrla musiqinin sintezinə nail olmuşdur. Qeyd edək ki, belə kiçik səhnəciklər hələ XVI-XVII esrlərdən məlumdur və XX-XXI esrlərdə isə incəsənətin bütün növlərinin sintezinə əsaslanan janrların yaranması ilə teatrla musiqinin vəhdəti öz əhəmiyyətini artırmışdır. Məsələn, bestekar instrumental teatr janrında özünü göstərən ifaçının eserin ortasında səhnəyə gəlişi, hərəkətləri və s. bu kimi anların ssenarisini yazması və artıq təkce bestekar deyil, eyni zamanda rejissor kimi çıxış etməsi maraqlı doğurur. Ümumiyyətlə, bu eserdə musiqi aletləri personajla çevrilir (Hacıbəyova, 2006, 16).

Instrumental teatr janrını sintetik janr kimi əsas götürən bestekar XX esr Azərbaycan musiqisinə incəsənət sahələrinin sintezini daxil edir. Musiqi ilə yanaşı ifaçılıq prosesinin teatrlaşdırılması, ifaçının (trombon) səhnədə sərbəst şəkildə hərəkət etməsi, yeni, eserin ifası instrumental tamaşa kimi düşünülmüşdür. Bu hadisə partitürada müəllif tərəfindən əksini taparaq, qeyd olunmuşdur. Belə performansın digər adı "action-music"dir.

Bestekar instrumental teatr janrının sintetik təbiətini bu eserdə çox gözəl

ifadə edə bilmişdir. Müəllif üçün bu janr ona görə əlverişli idi ki, instrumental teatr eserin məna dairəsini genişləndirməyə imkan verir. Ələ ifaçılar üçün də bu janr əlverişlidir, çünki onların (həm dirijor, həm də ifaçıların) artistik qabiliyyətini ifadə etməyə imkan verirdi.

Dinləyicilər üçün bu janr əlverişlidir, çünki instrumental teatr bestekarın eserdə nə demək istədiyini daha anlaşıqlı edir. Bu mənada biz Bakı Musiqi Akademiyasının Böyük zalında eserin gənc dirijor Eyyub Quliyevin idarəsi altında ifasını xüsusi qeyd edə bilərik. Belə ki, dirijor öz performansıyla teatr elementlərini ayrı-ayrı aletlərin personlaşmasını yaratmağa nail olur və bununla da instrumental-teatr eseri yaradır.

"Vatto albomundan səhifələr" İsmayıl Hacıbəyov tərəfindən neoklassisizm ənənələrinə əsasən yaradılaraq, barokko dövrünün instrumental musiqisinin bezi ənənələrini dirçəldir. Nezərdən keçirilən silsilə iki hissədən ibarətdir (Vivace və Presto) və bu hissələr kiçik süita əmələ gətirir. Eserin daxili formasının bu cür qurulması diqqətəlayiqdir, belə ki, bu quruluş Azərbaycan bestekarının üslub niyyətlərini neinki üzə çıxarır, eyni zamanda, onun musiqi meyllərinin dəqiq ünvanına nişan verir. Vattonun ardınca İ. Hacıbəyov zəriflik və incelik, nəfislik və necibliklə aşır-daşır uzaq dövrün musiqi üslubunu canlandırır.

Bu mənada silsilənin hər hissəsi ayrı-ayrılıqda özünə görə nümunəvidir. Belə ki, bu və ya digər janrla və ona müvafiq forma ilə bağlı olub, XVII-XVIII esr musiqisinin ifaçılıq üsulları və üslub xüsusiyyətlərindən irəli gələn musiqi başlanğıcı ilə tanış edir. Eserin lad tefekküründə, ümumiyyətlə melodik üslubunda politadlıq (politonalıq) üstünlük təşkil edir. Bestekarın melodikası major-minor ladlarının poliintonasiyası üzərində qurulmuşdur. Bu cəhətə biz eserin melodik üslubunda təsadüf edirik. Qeyd

edek ki, bu menada İsmayıl Hacıbəyovun polisistem tefekkürü özünü qabarıq ifadə edir.

Birinci hissədə Hacıbəyov iki hissədən ibarət qədim sonata formasından istifadə edir. Sonata formasının qanunauyğunluqları burada barokko dövründən qalan inkişaf prinsipləri ilə bir araya yerləşdirilir ki, bu da monotematizmle, əsas tonallığın üstünlük təşkil etməsi ilə, həmçinin, musiqinin ümumilikdə, axıcılığı ilə özünü göstərir.

Divertimentdə ilk mövzu - tezis e-moll tonallığındadır. Tezisin intonasiya material variasiyalı - deyilmiş qurumlarda davam edir.

“Sonata in E”-nin musiqisinin janrvari xarakterində qədim fransız rəqsi olan və öz metroritmik şəklə görə menueti xatırladan, lakin daha cəld tempdə ifa olunan paspye eks olunmuşdur.

II hissə - Presto - silsiləyə parlaq kontrastlıq daxil edir. Final hissə iti xarakterli olub, bununla da silsiləni göyə çarpacaq dərəcədə canlandıraraq, hərəkətə getirir.

Qeyd edək ki, eserdə İ.Hacıbəyovun lad-intonasiya sahəsində əldə etdiyi nailiyyətlər misilsizdir. Burada B.Asafyevin qeyd etdiyi kimi, “Musiqi - ilk növbədə intonasiya sənətidir” fikri yada düşür. Həqiqətən də bestekar intonasiya və ladı bir-birindən ayırmayaraq, Ü.Hacıbəylinin ardıcılı kimi çıxış edir, onların qarşılıqlı əlaqə prosesini inkişaf etdirir. Müxtəlif lad-intonasiya sistemlərinin - xüsusən də müasir Avropa bestekar tefekkürünün lad-intonasiya sistemlərinin vəhdətinə nail olur.

Bestekarın instrumental musiqidə əldə etdiyi passaj və fiqurasıyaların dinamik hərəkəti də sənətkarlıq nümunəsidir. Bu menada divertimentdə heç şübhəsiz Qara Qarayevin Üçüncü simfoniyasının bezi xüsusiyyətləri dərin iz qoymuşdur.

İ.Hacıbəyov tematik materialın inkişafı üçün Qarayev tərəfindən tətbiq olunan bir sıra üsulların varisi kimi çıxış edir.

Bestekar ses yüksəkliyi sisteminin xüsusi növündən istifadə etmişdir ki, bunun da mühüm impulsarı neoklassik mənbələr ilə bağlıdır. Eserin ses yüksəkliyi sisteminin əsasını lad-melodiyaya olan yaradıcı prinsip təşkil edir. Bu eserdə bu cür qanunauyğunluqlar müasir harmoniyanın 12 perdeli sistem, dissonansların müstəqilliyi, yeni funksionallıq kimi əsas xüsusiyyətləri ilə çulğalaşır.

Musiqinin emosiya doğurmaq iqtidarını vurğulamalıyıq. Bestekar avangardın bütün nailiyyətlərini exz edərək, eyni zamanda onun estetikasından yararlanır: bu eser dinləyici ilə kommunikativ münasibətlərin yaranmasında fəallıq nümayiş etdirən, texnoloji tərəfi mükəmməl, eyni zamanda emosional baxımdan canlı bir opusdur.

İsmayıl Hacıbəyovun orkestr ustalığı “Divertiment”də tam eksini tapmışdır. Koloristik zənginlik, təmbr ziddiyyətlərinin parlaqlığı, dinamik relyefin qabarıqlığı -İ.Hacıbəyov partiturasının səciyyəvi xüsusiyyətləridir. İ.Hacıbəyov orkestr yazısının birinci dərəcəli ustasıdır. O, sözsüz ki, dünya orkestr musiqisinin zəngin enələrini öz bestekarlıq ferdiliyi ilə birləşdirmişdir.

İ.Hacıbəyovun bestekarlıq üslubu onun orkestr dili və prinsiplərinin, simfonik dramaturgiyanın formalaşmasına təsir etmişdir. Bununla bağlı olaraq iki əsas məqama diqqət yetirmək lazımdır: bunlardan biri İsmayıl Hacıbəyovun yaradıcılıq metoduna xas olan polifonik tefekkürdür. Digəri musiqi materialının variasiyalı inkişaf üsulları, variasiyalı formalara meyllilidir. Bu iki yaradıcılıq prinsipinin qarşılıqlı əlaqəsi bestekar üçün səciyyəvi olan orkestr inkişafı, özünəməxsus orkestr dramaturgiyasını təşkil etmişdir.

İsmayıl Hacıbəyovun orkestr palitrası

zengin ve son derece dolğun obrazlı-emosional mezmun ifade edir. Sırf polifonik faktura vasitesi ile “Divertiment”de linearlıq ve onun polimelodik tebiyeti özünü göstereir. Ostinato-kontrapunktik üsulların geniş tetbiqi, ayrı-ayrı seslerin melodikleşdirilmesi, çoxsesli akkord kompleksleri, imitasiyalılıq - bütün bunlar “Divertiment”in homofon-polifonik yazı üslubunu formalaşdırır.

Eserde fakturanın polifonikliyi, ümumiyyətlə polifonik çoxseslilik İsmayıl Hacıbeyovun polifonik üslubunun ve orkestr tefekkürünün linearlılığını üzə çıxarır. Diger terefdən, orkestr tefekkürünün formalaşmasında heç şübhesiz, D.Şostakoviç, Q.Qarayev simfonizminin de tesiri böyükdür.

Bestekarın geniş tetbiq etdiyi inkişaf prinsiplerindən biri de variasiyalılıqdır, Variasiyalılığın “Divertiment”de tetbiq formaları kifayət qeder müxtelifdir - burada biz orkestr variasiyalılığı ile rastlaşırıq (tembr, faktura ve s.). Bu xüsusiyyətlər eserin forma ve dramaturgiyasına sirayət edir. Eserde variasiyalılıqdan söz açarkən, biz İ.Hacıbeyovun musiqi tefekkürünə variasiyalılığın bir prinsip kimi ehemiyətli derecede tesirini de qeyd etməliyik.

Diger terefdən, variasiyalı inkişaf prinsipi XX esr musiqisinin bir sıra bestekarlarının yaradıcılığında da müşahidə olunur (İ.Stravinski, B.Bartok, S.Prokofyev, Yeni Vyana məktebinin nümayəndələri A.Şönberq, A.Berq, A.Vebern və d.). Buradan belə qənaətə gəlirik ki, İ.Hacıbeyov milli musiqi folkloru üçün seçiyəvi olan üsullardan istifadə edərək, öz dövrü ilə sesləşən ifadə vasitələrinə, zamanəsinin bedii nailiyyətlərinə də müraciət etmiş olur, xalq musiqisinin ənənəvi elementləri ilə onları sintezləşdirir, öz fərdi, orijinal və novator üslubunu yaradır və bununla da XX esrin yaradıcı simaları arasında özünə layiqli yer tutur.

İ.Hacıbeyovun “Divertiment”ində təkrarlıq üsulundan istifadə olunmuşdur. Lakin təkrarlıq bestekar eserində sözüən heqiqi mənasında deyil, variant təkrarı şəklindədir. Orkestr dilində təkrar olunan fraqmentlər zamanı bestekar musiqi obrazlarının ehemiyətli derecede dinamik inkişafına nail olur və nəticədə eserin kompozisiya strukturunda özünü göstərən “ikinci plan forma” (Protopopovun termini) meydana gəlir. Bu zaman tetbiq olunmuş faktura-tembr vasitələri musiqi obrazlarının tam ifadəsinə xidmət edir. Eserin əsas musiqi obrazı həm də metrik variasiyalılıqla seçiyəyənir. Faktura-tembr quruluşu hər dəfə yeni intonasiya-ritmik variantlarla təqdim olunur. Özü də bütün bunlar bestekar tərəfindən ciddi şəkildə qurulmuş spesifik sistemin melodik və ritmik formulları ilə sintezi daxilində yerinə yetirilmişdir.

Zengin orkestr koloriti tembr vasitələri ilə gücləndirilir. Burada çembalo və simlilərin pizzicato-sunun əmələ gətirdiyi harmonik komplekslərdən geniş istifadə olunmuşdur. Musiqinin janr-reqsvari xarakteri əsas musiqi obrazının dinamikləşməsinə xidmət edir. Aparıcı mövzunun orkestr ifadəsi faktura-tembr dinamikasının tədricən artması ilə yadda qalır. Burada müşayiət edən tərkib hissələrinin sayı da yavaş-yavaş çoxalır və çoxplanlı fiqurasiyalı hal alır. “Divertiment”in ikinci hissəsi faktura-tembr dinamikliyi artıq üstünlük təşkil edir. Dinamik inkişaf sürətlənir və kulminasiyaya gətirib çıxarır (trombonun solosu).

Kulminasiyada tutumlu orkestr crescendo- su əldə olunur və bölmənin sonuna qədər yüksək dinamika (f) qorunub saxlanılır (I və II skripka, alt, violonçel), kulminasiyadan sonra dinamika azalmağa başlayır və ilkin halına qayıdır. Beləliklə, əsas musiqi obrazının sonuncu keçidi zamanı biz orkestr-dinamikasının kulminasiyaya gətirib çıxaran variasiyalı inkişaf xəttini müşahidə edirik.

İsmayıl Hacıbəyovun estetik mövqeyinin sarsılmazlığı ona müasir musiqinin istenilen təsahürlerinin mahiyyətinə varmağa imkan vermişdir. Bestekar XX esr musiqi sənətinə daxil olan neoklassik təmayülü öz bedii niyyətləri məqsədi ilə tətbiq etmişdir. Neoklassisizm vasitəsi ilə müəllif “Divertiment”in musiqi fikrinde başlanğıc intonasiya materialının əsasında çoxsaylı dəyişilmələr yaratmaq mümkünlüyünü ustalıqla nümayiş etdirmişdir.

Digər tərəfdən, bestekar neoklassik yazı texnikasına Avropa tefekkür prizmasından baxır və yüksək bedii ümumiləşdirmələr, həyati proseslər üzrə fəlsəfi dərkolunmalar aparır. Bu mənada mənəviyyat aspekti, insanpərvərlik bestekar intonasiyası və tematizminə xas məntiqi cizgilərlə şərtləndirilmişdir.

Yetkin bestekarlıq təcrübəsi və mükəmməl bedii zövq İsmayıl Hacıbəyova neoklassisizm təmayülündən məqsədyönlü şəkildə və məhəretlə istifadə olunmasına, eyni zamanda onu öz bedii niyyətlərinə tabe etməsinə imkan vermişdir. Bestekar intonasiya cəhətdən ələ kamil və bitkin mövzu-təzis (“Divertiment”in əsas mövzusu nəzərdə tutulur) seçir ki, məhz bu özek mövzu vasitəsi ilə əsərin quruluş baxımından dramaturji prinsipini möhkəmləndirməyə nail olur. Nəticədə klassik (ənənəvi) forma zeminində qurulan musiqili kompozisiya qarşımızda durur. Bestekar üslubunda belə bir istiqamət ötən əsrin 90-cı illəri üçün orkestr musiqisi sahəsində həyata keçirilən yenilikləri daha qabarıq nəzərə çarpdirmışdır.

İsmayıl Hacıbəyovun “Divertiment”də nümayiş etdirdiyi orkestr üslubu - olduqca iti dinamik, eyni zamanda dərin emosionaldır. Musiqi formasının dinamikləşdirilmə ideyası bestekar əsərində əsas, aparıcı üslub xüsusiyyəti kimi özünü göstərir və onun təhlil etdiyimiz əsərinin qanunauyğunluğunu bir daha təsdiqləyir. Dinamikləşdirilmə

ideyası bestekarın “Divertiment” əsərinin musiqi dilinin bütün sahələrinə və ilk növbədə, orkestr dilinə müstəsna dərəcədə təsir etmişdir. Orkestr variasiyalılığının rolunun gücləndirilməsi əsərin dramaturji inkişafında həlledici rol oynayır.

Buradan irəli gələrək, qeyd edək ki, İsmayıl Hacıbəyov bestekar - dramaturqdur və öz qarşısına qoyduğu dramaturji məsələlərin həllində musiqinin ifadə vasitələrinin tam kompleksindən (ilk növbədə orkestr) yararlanır və adı yuxarıda qeyd olunan varisi olduğu sənətkarların yaradıcılıq prinsiplərini, təmbr dramaturgiyasını davam və inkişaf etdirir.

İsmayıl Hacıbəyov üçün orkestr inkişafını variasiyalı metod üzərində qurmaq olduqca seçiyevidir. Bestekarın hazırki əsərində öz əksini tapan bu inkişaf prinsipi sırf təmbr (koloristik) və fakturalı variasiyalılıqla seçiyələnir, eyni zamanda müəllifin orkestr tefekkürünün polifonikliyi üzə çıxarır. Bu xətt də öz növbəsində D.Şostakoviç, Q.Qarayev üslubunun davamıdır və qeyd etmək zəruridir ki, əgər İ.Hacıbəyov “Divertiment”də variasiyalılığa üz tutursa, onu polifonik inkişafa (ostinatolu polifoniya) tabe edir.

Gördüyümüz kimi, klassik dünya musiqi sənəti zeminində yetişən İsmayıl Hacıbəyov öz yaradıcılığında bu progressiv ənənələri yaradıcılıqla mənimsəmişdir. Bestekarın orkestr üslubu dünya musiqisinin zirvə nailiyyətlərindən olub, Azərbaycan musiqi mədəniyyətinin sonrakı inkişafına təkan vermişdir. İsmayıl Hacıbəyov müasir musiqi ifadə vasitələrini öz milli dilində təzahür edərək özünəməxsus əsərlər yaratmağa nail ola bilmişdir (Vəliyev M. 2019, 2).

“Divertiment”in musiqisinin təhlilindən həm də aydın olur ki, istedadlı Ustadın əllərində istenilən üslub və istenilən sistem yalnız bir vasitədir, onu yüksək ideyalara sövq etməyinin parlaq nümunəsidir. Bu musiqi dinləyicidə böyük təəsürat oyadır.

Eserin ideya qayesinin vahidliyi, derinliyi ve etraflı düşünölmüş olması, emosional ve felsefi alemin mürekkebliyi incelikle işlenmişdir.

Qeyd edek ki, eserin tek forması deyil, onun musiqi dili, fakturası, sırf texniki imkanları ve interpretasiya meseleleri mükemmeldir. Bu böyük Ustadın ciddi ve telebkar zövqü, en xırda detallara olan telebkarlığı ona instrumental musiqi sahesinde yeni şedevr yaratmağa imkan verdi.

Eserde İ.Hacıbeyovun bir bestekar kimi parlaq cizgileri bir daha özünü gösterir. Böyük deqiqliyi ile neoklassik eneneler sintez olunaraq, en müasir musiqi dili ile ifadesini tapmışdır. Bestekar bu eserde qedim janra müraciet edib ve formal yolla - solistlə orkestrin yarışına esaslanan yolla addımlamayıb. Eserde bu iki başlanğıc arasında tarazlaşdırılmış balans, mentiq hökm sürür. Musiqi fikri evvelceden müeyyen edilmişdir. Eserin kiçik konsert planlı olması nezerden qaçmır : her şey ciddi nezarete tabedir, bestekarın nöqsansız zövqünü ifade edir.

Bestekarın bu eserde nümayiş etdirdiyi bedii zövq ve özünemexsusluğu onun bir yaradıcı şəxsiyyət kimi menevi kamilliyinin yüksəkliyini seciyyelendirir. Dünyanı özünemexsus terzde görmək bacarığı, her bir texniki üsuldan istifade etmək, onu deyerlendirmek ve öz bedii prinsiplerine tabe etmək qabiliyyəti bestekar üçün senetkarlığın yüksek pillesidir.

Müasir bestekarın dünyagörüşü, onun beşəriyyətin medeni servetlərinin yaradıcılıq tefekküründən keçirmesi, heyat hadiselerine, dünyaya feal münasibeti bu eserde eksini tapmışdır.

XX esr Azərbaycan musiqisinin ön cergesinde duran İ.Hacıbeyov dünyaduyumunun özünemexsusluğu onun yüksek intellektuallığından, fitri istedadından ireli gelir. Yaradıcılıq ve onun qanunlarının derk

olunması bestekar tefekküründe harmonik vehdet teşkil etmişdir. Onun yaradıcılığında ifade olunmuş fikirlər ümumbeşeri tecrübe baxımından (xüsusile son onilliklerde) mühüm ehemiyet kəsb edir.

Sonuç

İsmayıl Hacıbeyovun yaradıcılığında müstesna yer tutan “Divertiment”in müasir dövrün tezdalarını eks etdirerek, kamera heyetli orkestr üçün yazılması, onun quruluş etibarile klassik simfonik silsileye yaxınlığı qeyd olunmalıdır. Lakin eserin dil-üslubu, bedii ifadeliliyi Azərbaycan milli bestekarlıq mektebi üçün tamamilə yeni, olub, onun geleceyinde o güne qeder hele görünmemiş merhele açmışdır.

Sonda qeyd edek ki, Azərbaycan musiqi seneti hemişə dünya prosesleri axını, xüsusile Avropa ölkələrinin mütərəqqi inkişafı ile qırılmaz tellerlə bağlı olmuşdur. Beşer medeniyyətindən behrenəmə və ona qovuşma meyli, medeni əlaqələrin genişləndirilməsi daim Azərbaycan incəsənətinin aparıcı ideyası olmuşdur.

Bu proseslərdə İsmayıl Hacıbeyov yaxından iştirak etmiş və milli musiqi medeniyyəti üçün görünmemiş üfüqlər açmışdır.

Eserin təhlilə yekun vuraraq bir daha qeyd edek ki, XX esr Avropa musiqisində geniş intişar tapan neoklassik təmayülərin tətbiqi baxımdan hazırki eser İsmayıl Hacıbeyov yaradıcılığında neinki Azərbaycan, ümumiyyətlə, dünya musiqi nümunələri içərisində özünə layiqli yer tutmuşdur.

Kaynakça

Hacıbeyova Ü. Sanat fedaileri. Hacıbeyovların müzik dünyası. Eğitim kitabları. B., "Oka Ofset", 2006

Eliyeva F. Qarabağın musiqiçi nesilləri. Musiqi dünyası dergisi. N 1(2), Bakı, 2000

İsmayıl Hacıbeyov. Makaleler, denemeler, hatıralar (Editör Ülviye Hacıbeyova. Bakı, OKA ofset, 2007

İsgenderova N. Qərb Avropa neoklassisizminin bestekar İsmayıl Hacıbeyovun yaradıcılığına təsiri. Sen. Üz. Fel.dok. disser. Avtoreferat. Bakı, 2013, s. 25

Veliyev M. İsmayıl Hacıbeyov - 70. Mezzo jurnalı, N 21, Bakı, 2019, s. 2

Ismayil Hajibayov's divertissement

Extended Abstract

Ismayil Hajibayov's "Divertissement" (pages from Vatto album) is of special importance in artistic creativity of the composer, and Azerbaijani music in many decades.

In his work, Ismayil Hajibayov achieved synthesis of theatre and music. It should be noted that such small sketches which have already been known since 16th -17th centuries and theatre-music integrity increase its importance. Another important aspect of this piece that, was created by synthesizing afore mentioned phenomenons and all art types as of 20th - 21st centuries. For example, it is very interesting to see that the composer's scenario as well as the performer's staging in the work expresses their artistic perceptions in instrumental theatre genre. In general, instrumental tools turn into the personage in this work.

The composer who adopted instrumental theatre genre as synthetic genre includes synthesis of art branches into Azerbaijani music. Together with music, dramatizing of performance proses, improvisations of the performer (trombone) in the scene, i.e. In this respect, this performance style, is thought as an instrumental theatre. It is also called "action-music".

The composer could perfectly express the synthetic character of instrumental theatre genre in this work. This genre was suitable for the author, because, instrumental theatre allows to extend the sense sphere of the work. This genre is also suitable for performers, because, it allowed them to express their artistic skills (both conductor and performers).

"Pages from Vatto album" was created by

Ismayol Hajibayov based on neoclassicism traditions and revives some traditions of instrumental music of baroque times. The reviewed chain consists of two parts (Vivace and Presto) and these parts of form a small suite. Such internal formation of the work is noteworthy, therefore, such formation reveals the style of the Azerbaijani composer, as well as, reflects his musical tendencies. After Vatto I. Hajibayov revives the music style of the distant past which is full of elegance and fineness, grace and nobleness.

In this context, each part of chain is a model in itself. Hence, it relates with any genre and corresponding form. Additionally, it is related with aforementioned forms that were arisen in the 16th and 17th centuries.

Polytonality prevails in melodic style in key thinking of the work. Melody of the composer formed in polytonality of major and minor keys. We observe this feature in melodic style of the work. It should be mentioned that Hajibayov's poly-systematic thinking is his most striking feature.

Orchestra style demonstrated by Ismayil Hajibayov in his "Divertissement" - is very swift, dynamic and very emotional. The idea of making dynamic the music form expresses itself as a main style feature in composer's work and confirms the conformity of the work that we analyse. The idea making dynamic of the work influenced all branches of music parlance and particularly in the style of orchestra. Strengthening the role of orchestra variations is of great importance in dramatic development of the work.

To form the orchestra improvement on the variation method is very characteristic for Ismayil Hajibayov. This development principle that is reflected in the present work of composer is characterized absolutely with timbre (coloristic) and texture variation, also reveals polyphonic feature of orchestra thinking of the composer. This line is a continuance of the styles of D. Shostakovich, G. Garayev and it should be mentioned that, if Hajibayov refers to variation in his "Divertment" work, he makes it subordinate to polyphonic improvement (ostinato polyphony).

It appears that Ismayil Hajibayov who achieved perfection on the basis of classic music mastered these progressive traditions in his creativity. Orchestra style of composer is a peak achievement of world music, stimulated the following development of Azerbaijani music culture. It also appears from analysis of music in "Divertiment" that any style and any system is not only a tool in the hands of talented Maestr, but also is a brilliant sample for elevating him to higher ideas. This music greatly influences the audience. The integrity of ideal, deep and detailed-thinking of the work, complexity of emotional and philosophical world is worked with finesse.

It should also be noted that not only the form, but also, music parlance, texture, pure technical approaches and interpretation of the work are perfect. The strict and exigent taste, exigency to the tiniest details of this great Maestro allowed

him to create a new masterpiece in the instrumental music field.

Idiosyncratic world sense of Hajibayov who is in the range of leading composers of 20th centuries. Creativity and perceiving its rules were in harmonic unity in composer's mind. Thought expressed in his creative activities are of great importance from the worldwide standpoint (especially in the last decades).

Writing the "Divertiment" having exceptional place in Ismayil Hacıbəyov's creative activity for the orchestra with camera staff by reflecting the discrepancies of modern time, its closeness to classic symphonic chain should be mentioned. However, language-style, artistic expressiveness of the work is quite new for Azerbaijan national composer's school, opened an extraordinary stage in its future.

It should be concluded that Azerbaijani musical art was always connected with the flow of world processes especially with the advanced development of European countries. Tendency to derive advantage from human culture and join its cultural aspects with other cultures, have always been the leading idea of Azerbaijani art.

Finally, it should be also noted that "Divertiment" work of Ismayil Hajibayov is decent and has a brilliant place in the world music.

Keywords

composer, divertissement, neoclassicism, dance, variation development